

РЕШЕНИЕ

№ 20404

гр. София, 17.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 01.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **7187** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на Д. Е. Д. срещу Решение № ППН-01-386-1/2022 от 13.06.2024 г. на Комисията за защита на личните данни, с което е обявена за неоснователна жалба рег. № ПНП-01-386/16/06.2022 г. на Д. Е. Д..

В жалбата твърди, че на входната врата (отвън на стъклото над пощенските кутии) на блока, където живее жалбоподателката, е било залепено уведомление от нотариус В. Г., с което са разпространени лични данни, тъй като влизащите във входа и случайно преминаващите по улицата имат възможност да се запознаят с данните в уведомлението. Счита, че органът е допуснал неправилно установяване на фактите, тъй като е приел, че уведомлението е залепено от вътрешната страна на стъклото над пощенските кутии, а не от външната. Настоява нотариусът да бъде санкциониран с глоба.

Ответната страна - Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да се отхвърли. Претендират се разноски, което искане е направено в представени в съдебно заседание писмени бележки.

Заинтересованата страна – нотариус В. С. Г. не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) е образувано по повод подадена жалба рег. № ППН-01-386/16.06.2022 г. от Д. Е. Д. срещу нотариус В. С. Г. с твърдение за нарушени нейни права по ЗЗЛД. Пояснява за залепено уведомление от нотариуса на външната страна стъклото над пощенските кутии на блока, което е адресирано до нея. Поддържа се, че жалбоподателката се е намирала на адреса, което не налага залепване на уведомление.

Към жалбата е приложено горепосоченото уведомление от нотариус В. С. Г., което е адресирано до Д. Е. Д., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]. В същото е отразено, че жалбоподателката има възможност в 14 – дневен срок, считано от 26.05.2022 г., да се яви в нотариалната кантора в [населено място], [улица], за да се получи нотариална покана. Отразено е още, че при неявяване в посочения срок, депозираната нотариална покана ще се счита за връчена, съгласно чл. 47, ла. 5 , вр. чл. 47, ал. 1 ГПК.

Административният орган е изпратил уведомление изх. № ППН-01-386-1 от 26.09.2022 г. до нотариус В. С. Г., с което е дадена възможност за изразяване на становище. Същата не се е възползва от това си право.

По преписката са приложени покана № 1 от 08.11.2020 г. за доброволно плащане и нотариална покана от 01.02.2020 г. (представена пред нотариус на 09.02.2021 г. и връчена на 17.02.2021 г.) и покана за доброволно плащане (без дата).

От протокол № 30/13 и 14.09.2021 г. се установява, че КЗЛД е провела заседание, на което са конституирани следните страни: Д. Е. Д. – жалбоподател и нотариус В. С. Г. – ответник. Прието е, че жалбата следва да се разгледа по същество и заседанието е насрочено за друга дата.

По делото са приложени известния за доставка, от които се установява, че страните в производството са редовно призовани за следващото заседание на органа. От ответника е изискана цялата документация по нотариалната покана, за което е залепено уведомление на 26.05.2022 г.

Видно от протокол № 42/15.11.2023 г. е проведено заседание на КЗЛД, на което е разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-386/16.06.2022 г. На заседанието е присъствала жалбоподателката Д. Е. Д., която е заявила, че уведомлението е залепено от външната страна на стъклото (откъм улицата). На заседанието жалбоподателката е представила в оригинал залепеното уведомление, копие от което е приложено към жалбата. Същата е направила оплаквания, че нотариусът не е предприел необходимите технически и организационни мерки. Поддържа, че е имало възможност поканата да ѝ бъде лично връчена на адреса, тъй като се е намирала в жилището си и това не налагало залепване на уведомление. Пояснява за предходни покани, които са ѝ изпращани, като уточнява, че не е получила поканата, за която е залепено процесното уведомление.

На заседанието органът е приел, че нотариус В. С. Г. не е съдействала на КЗЛД, тъй като не е изпратила исканите документи, създадени по повод нотариалната покана. В тази връзка на нотариус В. С. Г. е наложена глоба в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 31 от Регламент (ЕС)2016/679. Заседанието е отсрочено за друга дата за събиране на доказателства, които да се изискат от ответника.

Видно от протокол № 7/21.02.2024 г. е проведено заседание на КЗЛД, на което е взето единодушно решение да се обяви за неоснователна жалба рег. № ППН-01-386/16.06.2022 г. на Д. Е. Д..

Комисията за защита на личните данни се е произнесла с обжалваното Решение №

ППН-01-386-1/2022 от 13.06.2024 г., с което на основание чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД е приела за неоснователна жалбата на Д. Е. Д..

Органът е приел, че предмет на жалбата е твърдение за незаконосъобразно обработване на лични данни на жалбоподателката от страна на администратора на лични данни - нотариус В. С. Г., което е по повод залепено уведомление. Прието е, че ответникът има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 7 Общия регламент ЕС 2016/679, тъй като е свободно упражняващо професия лице, което само определя целите и средствата за обработване на лични данни.

КЗЛД е приела, че на 26.05.2022 г. върху стъклото над пощенските кутии, от вътрешната му страна, на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Б“, е залепено уведомление, адресирано до Д. Е. Д.. Съгласно текста на уведомлението, със същото на жалбоподателката е съобщено, че в 140 дневен срок, считано от 26.05.2022 г., може да се яви в нотариалната кантора на нотариус В. С. Г. (№ 340 на Нотариалната камара). Със същото се съобщава, че при неявяване в посочения срок, депозираната нотариална покана ще се счита за връчена, съгласно чл. 47, ла. 5 , вр. чл. 47, ал. 1 ГПК. Прието е, че единствените данни за авторството на уведомлението се съдържат в текста на същото. Където е посочено, че същото е от горепосочения нотариус.

Органът е приел, че връчването на нотариални покани е уредено в чл. 592 ГПК, а редът за уведомяване чрез залепване, е регламентиран в чл. 47, ал. 1 ГПК - когато ответникът в продължение на един месец не може да бъде намерен на посочения по делото адрес и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, връчителят залепва уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп-на входната врата или на видно място около нея. Когато има достъп до пощенската кутия, връчителят пуска уведомление и в нея. Невъзможността ответникът да бъде намерен на посочения по делото адрес се констатира най-малко с три посещения на адреса, с интервал от поне една седмица между всяко от тях, като най-малко едно от посещенията е в неприсъствен ден. Това правило не се прилага, когато връчителят е събрал данни, че ответникът не живее на адреса, след справка от управителя на етажната собственост, от кмета на съответното населено място или по друг начин и е удостоверил това с посочване на източника на тези данни в съобщението.

КЗЛД е приела, че представеното уведомление притежава законосутановените реквизити, като не съдържа лични данни на жалбоподателката в прекомерен обем, при което същите са обработени законосъобразно в контекста на изпълнение на служебното задължение на нотариуса да уведоми адресата а нотариалната покана.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице, което е адресат на акта, който е неблагоприятен за него, доколкото се отхвърля негова жалба, поради което е налице правен интерес от оспорването.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна

преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от компетентен колективен орган съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, прието е при необходимия кворум и с необходимото мнозинство - арт. чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД и чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация). Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ (чл. 9, ал. 3). Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването. В случая за оспореното решение са гласували трима със „за“ и нито един против, поради което безспорно е формирано мнозинство и решението е валидно взето.

Вярно, че оспореният акт е взет от трима членове на нейния състав, но това не е нарушение, тъй като разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация допуска заседанията на комисията да се провеждат, ако на тях присъстват най - малко трима от нейния състав. В тази връзка не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 АПК.

Спазена е установената от закона форма - актът е в писмена форма, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Същият съдържа изискуемите от разпоредбата чл. 59, ал. 2 реквизити. Оспореният акт съдържа ясна разпоредителна част и са посочени релевантните факти и обстоятелства. Вярно, че не съдържа в достатъчна степен посочване на приложимите според административния орган правни норми, но това не води до порок в мотивите, тъй като от съдържанието на същите може да се направи извод за причините, довели до отхвърляне на жалбата, а именно не е налице незаконосъобразно обработване на лични данни, доколкото процесното уведомление не съдържа лични данни в прекомерен обем и същите са обработени във връзка с изпълнение на служебни задължения на нотариуса по връчване на нотариална покана.

В производството не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Същото е образувано по жалба на Д. Е. Д., което е във връзка с правомощията на КЗЛД да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. В това производство участват Комисията за защита на лични данни, лицето, подало жалба и администраторът на лични данни.

Дадена е възможност на жалбоподателката и ответника да вземат участие в производството. Събрани са всички необходими доказателства и са изяснени всички факти и обстоятелства по случая, поради което правилно е установена фактическата обстановка. Като допълнение следва да се посочи липсата на документи, съставени по повод залепване на уведомлението, но страните не спорят, че това е осъществено от нотариус В. С. Г. по повод осъществени действия по връчване на нотариална покана.

С основание жалбоподателката възразява, че органът погрешно е приел, че уведомлението е залепено от вътрешната страна на стъклото над пощенските кутии на сградата, а не от външната му страна. Не са събрани доказателства за мястото на залепване на уведомлението, като данни за това се съдържат единствено в твърденията на жалбоподателката. Въпреки това, следва да се споделят твърденията на жалбоподателката за залепването на уведомлението от външната страна, тъй като

противния извод би означавало, че връчителят е имал достъп вътре във входа на сградата, при което би залепил уведомлението на входната врата на жилището на жалбоподателката. Ако органът беше приел, че залепването е от външната страна, то това няма да се отрази на приложението на материалния закон, свързано с обработване на лични данни, тъй като чл. 47 ГПК предвижда залепване на уведомление на входната врата на сградата или на видно място около нея. Посочената грешка при установяване на фактите по делото е незначителна и същата не се отразява по приложението на закона, поради което не е налице съществено процесуално нарушение.

Административният акт е издаден в съответствие с материалния закон, въпреки пестеливите и лаконични изводи на органа по отношение на приложимите правни норми.

В настоящия случай нотариус В. Г. е администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като обработва лични данни и определя целите за обработването им, а именно във връзка с извършване на предвидените в законите нотариални действия.

В случая в процесното уведомление, залепено на 26.05.2022 г., се съдържат трите имена на жалбоподателката (Д. Е. Д.) и по – голяма част от нейния адрес (гр. С., [жк], [жилищен адрес]). Тези данни позволява идентифициране на жалбоподателката (субекта на данни), поради което същите представляват лични данни по смисъла на чл. чл. 4, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Според чл. 4, ал. 2 Регламент (ЕС) 2016/679 „обработване на лични данни“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване. Съобразявайки тази норма, съдът прави извод, че дейностите по залепване на уведомление по чл. 47 ГПК от нотариуса представляват дейности по обработване на лични данни.

Текстът на чл. 6, ал. 1, б. „д“, предл. „второ“ от Регламент (ЕС) 2016/679 регламентира, че е законосъобразно обработването на лични данни, ако това е при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. Правомощията на нотариуса по нотариално удостоверяване за връчване на нотариалната покана е регламентирано в чл. 592, ал. 1 ГПК, според който за връчване на нотариална покана молителят трябва да представи поканата в три еднообразни екземпляра. Нотариусът отбелязва върху всеки от тях, че поканата е била съобщена на лицето, до което се отнася, след което единият екземпляр от поканата се предава на лицето, от което поканата произхожда, а другият екземпляр се подрежда в нарочна книга при нотариуса.

Съгласно чл. 50 ЗННД нотариусът може да възложи на определен служител в нотариалната кантора да връчва съобщения и книжа при условията и по реда на чл. 37 - 58 от Гражданския процесуален кодекс.

В случая е залепено уведомление по реда на чл. 47 ГПК, която разпоредба намира приложение и при връчване на нотариална покана – арг. чл. 50 ЗННД.

Чл. 47, ал. 1 ГПК регламентира, че когато търсеното лице в продължение на един месец не може да бъде намерен на посочения по делото адрес и не се намери лице,

което е съгласно да получи съобщението, връчителят залепва уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп - на входната врата или на видно място около нея.

Според чл. 55 ГПК министърът на правосъдието издава наредба, с която утвърждава образците на всички книжа, свързани с връчването. В чл. 4, т. 1 и т. 2 от Наредба № 7 от 22.02.2008 г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по ГПК, е регламентирано, че образците за залепване на уведомление са приложения № 32 и № 33. Според тези образци следва да се впише следната информация: дата на залепване, три имена и адрес на адресата, срок и място за получаване на документи.

Горното налага извод, че за осъществяване на нотариалната си дейност, нотариусът има правомощия да връчва нотариални покани по реда на чл. 47, ал. 1 ГПК, вр. чл. 50 ЗННД, т. е. действията на нотариуса по залепване на уведомление по чл. 47, ал. 1 ГПК са част от правомощията му, необходими за осъществяване на нотариалната дейност. По тези съображения съдът намира, че е налице законосъобразно обработване на лични данни по смисъла на чл. чл. 6, ал. 1, б. „д“, предл. „второ“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

Следва да се има предвид, че КЗЛД няма правомощия в това производство да проверява редовността за връчването на нотариалната покана, т. е. дали са налице условията за залепване на уведомление по чл. 47, ал. 1 ГПК. В тази връзка са неотнормирани възраженията на жалбоподателката, че се е намирала в жилището си и било излишно залепването на уведомление. Това е така, тъй като КЗЛД има за задача да провери дали е налице неправомерно обработване на лични данни, а не да проверява редовността за връчване на съобщения (нотариални покани) в граждански правоотношения. Органът има единствено възможност да провери дали уведомлението е залепено на места, които не са предвидени в закона и това е довело до неправомерно обработване на лични данни, както и дали в уведомлението са вписани лични данни, надхвърлящи позволеното.

В случая уведомлението е залепено на предвидените места по чл. 47, ал. 1 ГПК - на входната врата на сградата или на видно място около нея, когато не е осигурен достъп до жилището. Уведомлението съдържа три имена и част от адреса на жалбоподателката, което е в съответствие с изискванията на утвърдените образци по чл. 4 от Наредба № 7/22.02.2008 г., т. е. уведомлението съдържа лични данни, които не надхвърлят позволеното.

Горното налага извод за неоснователност на жалбата и като такава на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски. Искането за присъждане на разноски е направено в приети в съдебно заседание писмени бележки от 01.10.2024 г., т. е. претенцията не е направена след съдебно заседание. В случая ответната страна е направила разноски в размер 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, което е съответно на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Е. Д. срещу Решение № ППН-01-386-1/2022 от 13.06.2024 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Д. Е. Д. да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 лева, представляваща направени разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: